

დანიელის წიგნი — ას სამოცდათოთხმეტი

წინასწარმეტყველური განსჯანი და ღვთიური გამოცხადებები: დანიელის ხილვისა და მისი უკანასკნელი დღეების მნიშვნელობის გაგება

Jeff Pippenger

2024-04-04

როგორც მივმართავთ მესამე მარიონეტულ ომს, რომელიც წარმოდგენილია მეცამეტედან მეოთხთმეტე მუხლებამდე, შევახსენებთ საკუთარ თავს, რა მიიყვანა საქმე ამ მუხლებამდე. მეათე თავში დანიელი იღებს თავის საბოლოო ხილვას და ამით გამოირჩევა, როგორც ის, ვისაც ესმის როგორც შინაგანი, ისე გარეგანი წინასწარმეტყველური ხილვები. ებრაული სიტყვა „dabar“, რომელიც ნიშნავს „სიტყვას“, ნათარგმნია როგორც „საქმე“. მეცხრე თავში, როდესაც გაბრიელი მოვიდა, რათა დანიელს გაეგო ოცდასამასი დღის ხილვა, ებრაული სიტყვა „dabar“ ნათარგმნია როგორც „საკითხი“.

დიახ, როცა მე ჯერ კიდევ ვლაპარაკობდი ლოცვაში, ის კაცი გაბრიელი, რომელიც თავიდანვე ვიხილე ხილვაში, სწრაფი ფრენით მოვლენილი, შემეხო სადამოს შესაწირავის ჟამს. და მან განმიმარტა, მელაპარაკა და მითხრა: ო, დანიელ, ახლა გამოვედი, რათა მოგცე სიბრძნე და გონების გახსნა. შენი ვედრების დასაწყისშივე გამოვიდა ბრძანება, და მე მოვედი, რათა გიჩვენო; რადგან დიდად საყვარელი ხარ; ამიტომ გაიგე ეს სიტყვა და ჩასწვდი ხილვას. დანიელი 9:21–23.

როდესაც გაბრიელმა დანიელს უთხრა, „გაიგე საქმე და განიხილე ხილვა“, ებრაული სიტყვა „biyn“ ნათარგმნია როგორც „გაიგე“, ასევე როგორც „განიხილე“. ეს სიტყვა ნიშნავს გონებრივად გამიჯვნას. გაბრიელმა აცნობა დანიელს, რომ გონებრივად განეყო „dabar“, რომელიც ნათარგმნია როგორც „საქმე“, და „mareh“, რომელიც ნათარგმნია როგორც „ხილვა“. იმისათვის, რომ გაეგო განმარტება, რომელსაც გაბრიელი დანიელს აწვდიდა ორათას სამასი წლის წინასწარმეტყველებასთან დაკავშირებით, დანიელს უნდა ეცნო განსხვავება იმ წინასწარმეტყველურ ხილვას შორის, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „საქმე“, და წინასწარმეტყველურ „mareh“ ხილვას შორის. „საქმე“, რომელიც არის „dabar“, რაც სიტყვას ნიშნავს, წარმოადგენს წინასწარმეტყველების გარეგან ხაზს, ხოლო „mareh“ ხილვა წარმოადგენს წინასწარმეტყველების შინაგან ხაზს.

დანიელის მეათე თავში წინასწარმეტყველების შემსწავლელს პირველად ეცხადება ის ჭეშმარიტება, რომ დანიელი წარმოადგენს უკანასკნელ დღეებში მცხოვრებ ღვთის ხალხს, რომელსაც ესმის წინასწარმეტყველების როგორც შინაგანი, ისე გარეგანი ხაზები.

სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს ერთ საქმე გამოეცხადა დანიელს, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა; და ეს საქმე ჭეშმარიტი იყო, მაგრამ დანიშნული დრო ხანგრძლივი იყო; და მან გაიგო ეს საქმე და ხილვაც შეიმეცნა. დანიელი 10:1.

„საგანი“ არის ებრაული სიტყვა „dabar“, ხოლო „ხილვა“ — „mareh“-ის ხილვა. როგორც წინასწარმეტყველი, დანიელი წარმოადგენს ღმერთის უკანასკნელ დღეების ხალხს, რომლის სრულყოფილი აღსრულება არის ას ორმოცდაოთხი ათასი. კიროსის მესამე წელი დანიელს ათავსებს იმ რეფორმის ხაზში, რომელიც დაიწყო აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს. „იმ დღეებში“, რაც წარმოადგენს 1989 წლიდან შეერთებულ შტატებში მალე მოსავლენ საკვირაო კანონის დადგომამდე არსებულ ისტორიას, დანიელი სამი კვირის განმავლობაში გლოვობდა. ას ორმოცდაოთხი ათასის რეფორმის ხაზში გლოვის პერიოდი აღნიშნავს იმ სამნახევარ დღეს, როცა გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე მკვდარი წვანან ქუჩაში. იმ დიდი ქალაქის ქუჩა, სოდომისა და ეგვიპტისა, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს, ასევე არის ეზეკიელის მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველი.

მეათე თავში დანიელი ქრისტეს ხატად გარდაიქმნება და სამგზის ეხმიანება შეხება, ვიდრე გაბრიელი იმ ხილვას განუმარტავდეს, რომელიც დანიელმა იხილა. ამ ხილვამ თაყვანისმცემელთა ორი ჯგუფის გამოჯვანა წარმოშვა. მარადიული სახარება ყოველთვის თაყვანისმცემელთა ორ ჯგუფს წარმოშობს. დანიელი წარმოადგენდა თაყვანისმცემელთა იმ ჯგუფს, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასით არის წარმოდგენილი, იმ ჯგუფის საპირისპიროდ, რომელმაც ხილვისგან შემინებულმა გაქცევით უშველა თავს.

მეათე თავამდე გაბრიელი სამჯერ მივიდა დანიელთან, რათა ხილვა აეხსნა. მან განმარტა მეშვიდე და მერვე თავების ხილვები, რომლებიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოებს ასახავდა როგორც მათ პოლიტიკურ გამოვლინებაში (მეშვიდე თავი), ასევე მათ რელიგიურ გამოვლინებაში (მერვე თავი). შემდეგ მეცხრე თავში გაბრიელმა განმარტა ორი ათას სამასი წლის წინასწარმეტყველება. გაბრიელი მეათე თავში მოდის, რათა დაასრულოს ის განმარტება, რომელიც მეცხრე თავში დაუსრულებელი დარჩა, და რათა დანიელს მისცეს იმ ხილვის განმარტება, რომელმაც თაყვანისმცემელთა ორი ჯგუფი წარმოშვა. გაბრიელი პირველად მეთოთხმეტე მუხლში აძლევს დანიელს ხილვის ზოგად მიმოხილვას.

ახლა მოვედი, რათა გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ხალხს უკანასკნელ დღეებში; რადგან ხილვა ჯერ კიდევ მრავალ დღეს შეეხება. დანიელი 10:14.

ქრისტეს ხილვა, რომელმაც თაყვანისმცემელთა ორი კლასი წარმოშვა, გამოხატავს იმას, რაც ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში შეემთხვევა. მეშვიდე და მერვე თავების განმარტება იყო იმ ისტორიის განმარტება, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა აღზევებითა და დაცემით იყო წარმოდგენილი, შესაბამისად მტაცებელი მხეცებითა და საწმიდრის ცხოველებით ილუსტრირებული. მეცხრე თავის განმარტება კი წარმოადგენდა ოცდასამასი წლის წინასწარმეტყველებაში წარმოდგენილი სხვადასხვა წინასწარმეტყველური პერიოდების დაწვრილებით ანალიზს. გარკვეულწილად, მეათე თავში განდიდებული ქრისტეს ხილვა გამოხატავდა იმას, რაც ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში შეემთხვევა. ვიდრე გაბრიელი ისტორიის დაწვრილებით მონახავს დაიწყებს, რომელიც განდიდებული ქრისტეს ხილვის განმარტებას წარმოადგენს, იგი დანიელს ახსენებს, რომ უკვე უთხრა

მას, რას გამოხატავს ეს განმარტება.

მაშინ მან თქვა: იცი, რისთვის მოვედი შენთან? და ახლა დავბრუნდები სპარსეთის მთავართან საბრძოლველად; და როცა წავალ, აჰა, მოვა საბერძნეთის მთავარი.
დანიელი 10:20.

გაბრიელი შეახსენებს დანიელს, რომ მეთოთხმეტე მუხლში უთხრა მას, რომ მოვიდა იმისათვის, რათა გაეგებინებინა დანიელისთვის, რა ეწევა ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, და მოელოდა, რომ დანიელს წინასწარმეტყველური ისტორიის შემდგომი წარმოდგენა სწორედ ამ კონტექსტში განეთავსებინა. დანიელი იმ პირველი დღიდანვე ეძიებდა განსაზღვრულ გაგებას, როცა გლოვა დაიწყო.

მაშინ მითხრა მან: ნუ გეშინია, დანიელ, რადგან იმ პირველი დღიდანვე, როცა შენი გული მიმართე გაგებისკენ და შენი თავის დამდაბლებისკენ შენი ღვთის წინაშე, შენი სიტყვები შესმენილ იქნა, და მე მოვედი შენი სიტყვების გამო. ხოლო სპარსეთის სამეფოს მთავარმა წინ აღმიდგა ოცდაერთი დღე; მაგრამ, აჰა, მიხაელი, ერთ-ერთი უმთავრესი მთავარი, მოვიდა ჩემს შესაწევნელად; და მე იქ დავრჩი სპარსეთის მეფეებთან. დანიელი 10:12, 13.

დანიელის სამი კვირის გლოვის შემდეგ, მან იხილა ქრისტეს ხილვა, რომელიც წინასწარმეტყველურად შეესაბამებოდა იმ ქრისტეს ხილვას, რომლის მოწმეც იოანე პატმოსზე გახდა.

„არანაკლებ თავად ღვთის ძე გამოეცხადა დანიელს. ეს აღწერილობა მსგავსია იმისა, რაც იოანემ მოგვცა, როდესაც ქრისტე მას პატმოსის კუნძულზე გამოეცხადა. ჩვენი უფალი ახლა სხვა ზეციერ მაცნესთან ერთად მოდის, რათა ასწავლოს დანიელს, რა მოხდებოდა უკანასკნელ დღეებში. ეს ცოდნა მიეცა დანიელს და შთაგონებით ჩაიწერა ჩვენთვის, რომლებზედაც მოიწია ქვეყნის დასასრულმა.

„მსოფლიოს მხსნელის მიერ გამოცხადებული დიადი ჭეშმარიტებები ეკუთვნის მათ, ვინც ჭეშმარიტებას ეძებს, როგორც დაფარულ საგანძურს. დანიელი ხანდაზმული კაცი იყო. მისი ცხოვრება წარმართული სამეფო კარის ხიბლთა შორის იყო გატარებული, მისი გონება დიდი იმპერიის საქმეთა ზრუნვით იყო დამძიმებული; და მაინც, ყოველივე ამას განერიდა, რათა ღმერთის წინაშე დაემდაბლებინა თავისი სული და უზენაესის განზრახვათა ცოდნა ეძია. და მისი ვედრებათა პასუხად ზეციური სამყოფელებიდან ნათელი ეუწყა მათთვის, ვისაც უკანასკნელ დღეებში უნდა ეცხოვრა. მაშ, რა გულმოდგინებით უნდა ვეძებდეთ ღმერთს, რათა მან გახსნას ჩვენი გონება და შეგვაძლებინოს ზეციდან მოტანილი ჭეშმარიტებების გაგება.

„და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; ჩემთან მყოფმა კაცებმა კი ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, და გაიქცნენ, რათა დამალულიყვნენ.... და ძალა აღარ შემრჩა; ჩემი მშვენიერება ჩემშივე ხრწნილებად იქცა, და ძალა აღარ შემრჩა.“ ასეთი იქნება ყოველი ჭეშმარიტად განწმედილის გამოცდილება. რაც უფრო ნათლად იხილავენ ისინი ქრისტეს სიდიადეს, დიდებასა და სრულყოფილებას, მით უფრო ცხადად დაინახავენ საკუთარ სისუსტესა და

არასრულყოფილებას. მათ არ ექნებათ მიდრეკილება, რომ საკუთარ თავს უცოდველი ბუნება მიაწერონ; ის, რაც საკუთარ თავში მართებულად და მშვენივრად ეჩვენებოდათ, ქრისტეს სიწმინდესა და დიდებასთან შედარებით მხოლოდ უღირსად და ხრწნადად გამოჩნდება. მაშინ, როცა ადამიანები ღმერთს არიან განშორებულნი და ქრისტეზე მეტად ბუნდოვანი შეხედულება აქვთ, ამბობენ ისინი: „უცოდველი ვარ; განწმედილი ვარ.“

„შემდეგ გაბრიელი გამოეცხადა წინასწარმეტყველს და ასე მიმართა მას: „ჰოი, დანიელ, დიდად შეყვარებულ კაცო, გაიგე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები, და გამართულად დადექ; რადგან ახლა შენთან ვარ მოვლინებული.“ და როცა ეს სიტყვა მითხრა, კანკალით წამოვდექი. მაშინ მითხრა მან: „ნუ გეშინია, დანიელ; რადგან პირველი დღიდანვე, როცა შენი გული მიაპყარ განსაგებად და შენი ღმერთის წინაშე თავის დასამდაბლებლად, შესმენილ იქნა შენი სიტყვები, და მე მოვედი შენი სიტყვების გამო.“

„რა დიდი პატივი ერგო დანიელს ზეცის დიდებულებისაგან! იგი ანუგეშებს თავის მხურვალე შიშით მოცულ მსახურს და არწმუნებს მას, რომ მისი ლოცვა მოსმენილ იქნა ზეცაში, და რომ ამ მხურვალე ვედრების საპასუხოდ ანგელოზი გაბრიელი იქნა გაგზავნილი, რათა ზეგავლენა მოეხდინა სპარსეთის მეფის გულზე. მონარქი სამი კვირის განმავლობაში, ვიდრე დანიელი მარხულობდა და ლოცულობდა, ეწინააღმდეგებოდა ღვთის სულის შთაგონებებს; მაგრამ ზეცის მთავარი, მთავარანგელოზი მიქაელი, იქნა მოვლინებული, რათა შეეცვალა ჯიუტი მეფის გული და აღეძრა იგი გარკვეული მოქმედებისათვის, რათა პასუხი გაცემოდა დანიელის ლოცვას.

„და როცა ასეთი სიტყვები მელაპარაკა, პირი მიწისკენ მივაპყარ და დავმუნჯდი. და აჰა, ერთმა, კაცთა ძეთა მსგავსებისამებრ, ჩემს ბაგეებს შეეხო.... და მითხრა: ჰოი, ძლიერ საყვარელო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; გამაგრდი, ჰო, გამაგრდი. და როცა მელაპარაკა, გავძლიერდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა ბატონმა, რადგან შენ გამამაგრე.“ იმდენად დიდი იყო დანიელსთვის გამოცხადებული საღმრთო დიდება, რომ მას მისი ხილვის ატანა არ შეეძლო. მაშინ ზეცის მაცნემ დაფარა თავისი ყოფნის ბრწყინვალეობა და წინასწარმეტყველს გამოეცხადა, როგორც „ერთი, კაცთა ძეთა მსგავსებისამებრ“. თავისი საღმრთო ძალით მან განამტკიცა ეს უმწიკვლოებისა და რწმენის კაცი, რათა მოესმინა მისთვის ღვთისგან გამოგზავნილი უწყება.

„დანიელი უზენაესის ერთგული მსახური იყო. მისი ხანგრძლივი სიცოცხლე აღსავსე იყო თავისი უფლისთვის გაწეული მსახურების კეთილშობილური საქმეებით. მისი ხასიათის სიწმინდე და შეურყეველი ერთგულება მხოლოდ მისი გულის სიმდაბლითა და ღვთის წინაშე მისი სინანულით თუ გაუტოლდება. კვლავ ვიმეორებთ: დანიელის ცხოვრება ჭეშმარიტი განწმედის შთაგონებული ილუსტრაციაა.“ Review and Herald, February 8, 1881.

დანიელის გამოცდილება მეათე თავში წარმოადგენს ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, რომელნიც, როგორც დანიელი და იოანე, ესმით იესო ქრისტეს გამოცხადება. გასაღები იმისა, რომ დანიელი განთავსდეს იმ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, სადაც

მისი გამოცდილებაა მოქცეული, ემყარება იმ ფაქტს, რომ იგი გლოვაში იყო, და რომ მიქაელი გაიგზავნა ოცდაერთი დღის დასრულებისას. პირველ მუხლში დანიელი აღნიშნავს, რომ მას ჰქონდა გაგება წინასწარმეტყველების როგორც შინაგანი, ისე გარეგანი ხილვებისა. ოცდაერთ დღემდე დანიელს ამ ორი ხილვის არასრული გაგება ჰქონდა, მაგრამ გაბრიელის განმარტებით დანიელი სრულად შეიმეცნებს „საქმეს“ და „ხილვას“, როგორც განსხვავებულ გამოცხადებებს.

„როცა სამოცდაათი წლის ტყვეობის დასასრულის ჟამი მოახლოვდა, დანიელის გონება ძლიერად შეიძრა იერემიას წინასწარმეტყველებებით. მან დაინახა, რომ მოახლოებული იყო დრო, როცა ღმერთი თავის რჩეულ ერს კიდევ ერთ გამოცდას მისცემდა; და მარხვით, დამდაბლებითა და ლოცვით, ისრაელის სახელით ზეცის ღმერთს ასე ევედრებოდა: „ო, უფალო, დიდო და საშიშო ღმერთო, აღთქმისა და წყალობის დამცველო მათ მიმართ, ვისაც უყვარხარ და ვინც შენს მცნებებს იცავს“; ჩვენ შევცოდეთ, უკანონობა ჩავიდინეთ, ბოროტად ვიქცეოდით და განვდგიტ, რადგან განვეშორეთ შენს მცნებებსა და შენს სამართალს; არც შენს მსახურ წინასწარმეტყველებს ვუსმენდით, რომლებიც შენი სახელით ელაპარაკებოდნენ ჩვენს მეფეებს, ჩვენს მთავრებს, ჩვენს მამებს და ქვეყნის მთელ ხალხს.“

„მიაქციეთ ყურადღება ამ სიტყვებს. დანიელი უფლის წინაშე საკუთარ ერთგულებას არ აცხადებს. იმის ნაცვლად, რომ წმინდად და წმიდად წარმოაჩინოს თავი, იგი თავს აიგივებს ისრაელის ჭეშმარიტად ცოდვილთაგან. სიბრძნე, რომელიც ღმერთმა მას მიანიჭა, იმდენად აღემატებოდა ამქვეყნიური ბრძენკაცების სიბრძნეს, რამდენადაც შუადღისას ცათა შინა მბრწყინავი მზის ნათელი უმკრთალები ვარსკვლავის სინათლეზე უფრო კაშკაშაა. მაინც, ჩაუღრმავდით ამ კაცის ბაგეთაგან წარმოთქმულ ლოცვას, რომელიც ასე მაღლად იყო შეწყყნარებული ზეცის მიერ. ღრმა დამდაბლებით, ცრემლებითა და გულის შემუსვრით, იგი ევედრება თავისთვისაც და თავისი ხალხისთვისაც. იგი თავის სულს განაშიშვლებს ღმერთის წინაშე, აღიარებს საკუთარ სიმდაბლეს და აღიარებს უფლის სიდიადესა და დიდებულებას.“

„რა გულმოდგინება და მხურვალეობა ახასიათებს მის ვედრებებს! იგი სულ უფრო და უფრო უახლოვდება ღმერთს. რწმენის ხელი ზემოთ არის გაწვდილი, რათა შეეჭიდოს უზენაესის უშრეტ აღთქმებს. მისი სული ტკივილით ებრძვის. და მას აქვს მტკიცებულება, რომ მისი ლოცვა შესმენილია. იგი გრძნობს, რომ გამარჯვება მისია. ჩვენც, როგორც ხალხი, რომ გველოცა ისე, როგორც დანიელი ლოცულობდა, და გვეჭიდავა ისე, როგორც იგი ეჭიდავებოდა, ჩვენი სულები ღმერთის წინაშე დაგვემდაბლებინა, ჩვენი თხოვნების ისეთი თვალსაჩინო პასუხები გვეხილებოდა, როგორებიც დანიელს მიენიჭა. ისმინეთ, როგორ წარადგენს იგი თავის საქმეს ზეცის სამსჯავროში.“

„ოჰ, ღმერთო ჩემო, ყური მომაპყარ და ისმინე; გაახილე შენი თვალები და იხილე ჩვენი გაპარტახებანი და ქალაქი, რომელსაც შენი სახელი ეწოდება; რადგან ჩვენ შენ წინაშე ჩვენს ვედრებებს ჩვენი სიმართლეების გამო კი არ აღვავლენთ, არამედ შენი დიდი წყალობების გამო. უფალო, ისმინე; უფალო, გვაპატიე; უფალო, ყურადილე და აღასრულე; ნუ დაყოვნდები, შენი საკუთარი სახელის **שׂאד**, ღმერთო ჩემო;

რადგან შენს ქალაქსა და შენს ერს შენი სახელი ეწოდება. და ვიდრე მე ვლაპარაკობდი, ვლოცულობდი და ვაღიარებდი ჩემს ცოდვასა და ჩემი ერის ცოდვას, ... აჰა, ის კაცი გაბრიელი, რომელიც დასაწყისში ხილვაში მყავდა ნანახი, სწრაფი ფრენით მოფრინდა და შემეხო სადამოს მსხვერპლშეწირვის ჟამს.“

„დანიელის ლოცვა რომ აღევლინებოდა, ანგელოზი გაბრიელი ზეციური ეზოებიდან სწრაფად დაეშვა, რათა ეუწყებინა მისთვის, რომ მისი ვედრებანი შესმენილ და პასუხგაცემულია. ამ ძლევამოსილ ანგელოზს დავალებული ჰქონდა, მიენიჭებინა მისთვის ცოდნა და გაგება, — გაეხსნა მის წინაშე მომავალი საუკუნეების საიდუმლოებანი. ამგვარად, როცა დანიელი გულმოდგინედ ეძიებდა ჭეშმარიტების შეცნობასა და გაგებას, იგი შეყვანილ იქნა ზეცის მიერ მოვლენილ მაცნესთან ზიარებაში.

„ღვთის კაცი ლოცულობდა არა ბედნიერი განცდის უეცარი აღმაფრენისთვის, არამედ ღვთიური ნების შემეცნებისთვის. და ამ შემეცნებას იგი ნატრობდა არა მხოლოდ საკუთარი თავისთვის, არამედ თავისი ხალხისთვისაც. მისი დიდი ტვირთი ისრაელისთვის იყო, რომელნიც, მკაცრი მნიშვნელობით, არ იცავდნენ ღვთის რჯულს. იგი აღიარებს, რომ ყველა მათი უბედურება მათზე მოვიდა იმ წმიდა რჯულის დარღვევათა შედეგად. იგი ამბობს: ‘ჩვენ ვცოდეთ, უღმრთოდ ვიქცეოდით.... რადგან ჩვენი ცოდვებისა და ჩვენი მამების უკეთურებათა გამო იერუსალიმი და შენი ხალხი სამარცხვინო გახდნენ ყველასთვის, ვინც ჩვენს ირგვლივ არიან.’ მათ დაკარგეს თავიანთი გამორჩეული, წმიდა ხასიათი, როგორც ღვთის რჩეულმა ერმა. ‘ახლა კი, ღმერთო ჩვენო, ისმინე შენი მსახურის ლოცვა და მისი ვედრებანი, და გაანათე შენი სახე შენს გაპარტახებულ საწმიდარზე.’

დანიელის გული მხურვალე მონატრებით მიიქცევა ღვთის გაპარტახებული საწმიდრისკენ. მან იცის, რომ მისი კეთილდღეობა მხოლოდ მაშინ აღდგება, როცა ისრაელი მოინანიებს ღვთის რჯულის წინააღმდეგ თავის დანაშაულებს და გახდება მდაბალი, ერთგული და მორჩილი.“

მის თხოვნაზე პასუხად, დანიელმა მიიღო არა მხოლოდ ის ნათელი და ჭეშმარიტება, რომელიც მას და მის ხალხს ყველაზე მეტად სჭირდებოდათ, არამედ მომავლის დიადი მოვლენების ხილვაც, თვით ქვეყნიერების გამომსყიდველის მოსვლამდე. ისინი, ვინც ამტკიცებენ, რომ განწმედილნი არიან, მაშინ როცა არ აქვთ სურვილი, გამოიკვლიონ წმიდა წერილნი, ან ლოცვაში შეერკინონ ღმერთს ბიბლიური ჭეშმარიტების უფრო ნათელი გაგებისთვის, არ იციან, რა არის ჭეშმარიტი განწმედა.

„ყველა, ვინც გულით ირწმუნებს ღვთის სიტყვას, მოისურვებს და მოიწყურებს მისი ნების შეცნობას. ღმერთი ჭეშმარიტების წყაროა. იგი გაანათლებს დაბნელებულ გონებას და ადამიანის გონებას მისცემს ძალას, ჩასწვდეს და შეიცნოს ის ჭეშმარიტებანი, რომლებიც მან გამოაცხადა.

„დანიელი ღმერთთან საუბრობდა. ზეცა მის წინაშე გაიხსნა. მაგრამ მისთვის ბოძებული მაღალი პატივები დამცირებისა და გულმოდგინე ძიების შედეგი იყო. მას არ ეგონა, როგორც დღეს მრავალს ჰგონია, რომ მნიშვნელობა არა აქვს, რა გვწამს, ოღონდ კი გულწრფელები ვიყოთ და იესო გვიყვარდეს. იესოსადმი

ქემმარიტი სიყვარული ქემმარიტების შესახებ უმჭიდროეს და უმწრფელეს გამოკვლევამდე მიიყვანს ადამიანს. ქრისტე ღოცულობდა, რათა მისი მოწაფენი ქემმარიტებით განწმედილიყვნენ. იგი, ვინც მეტისმეტად ზარმაცია, რომ ქემმარიტებისათვის შემამფოთებელი და ღოცვითი ძიება აღასრულოს, დარჩება იმისთვის, რომ მიიღოს ცდომილებანი, რომლებიც მისი სულის დაღუპვას გამოიწვევს.

„გაბრიელის სტუმრობის ჟამს წინასწარმეტყველ დანიელს აღარ შეეძლო შემდგომი დარიგების მიღება; მაგრამ რამდენიმე წლის შემდეგ, ჯერ კიდევ სრულად აუხსნელი საკითხების უკეთ შეცნობის სურვილით, მან კვლავ მიმართა თავს, რათა ღვთისაგან ეძებნა ნათელი და სიბრძნე. „იმ დღეებში მე, დანიელი, სამ სრულ კვირას ვგლოვობდი. სასურველი პური არ მიჭამია, არც ხორცი და არც ღვინო არ შემოსულა ჩემს ბაგეში, და სულაც არ მცხია ზეთი ჩემზე.... მაშინ აღვაპყარ თვალი ჩემი და ვიხილე: აჰა, ერთი კაცი, სელით შემოსილი, რომლის წელნი უფაზის წმიდა ოქროთი იყო შემოსარტყელი. მისი სხეულიც ბივრითს ჰგავდა, სახე კი — ელვის ხილვას, თვალები — ცეცხლის ლამპრებს, მკლავები და ფეხები — გაპრიალებული სპილენძის ბრწყინვალეობას, ხოლო მისი სიტყვების ხმა — მრავალთა ხმის მსგავსებას.“

„არავინ ნაკლები, ვიდრე თვით ღმერთის ძე, გამოეცხადა დანიელს. ეს აღწერილობა მსგავსია იმისა, რაც იოანემ მოგვცა, როდესაც ქრისტე გამოეცხადა მას პატმოსის კუნძულზე. ჩვენი უფალი ახლა სხვა ზეციერ მაცნესთან ერთად მოდის, რათა ასწავლოს დანიელს, რა მოხდებოდა უკანასკნელ დღეებში. ეს ცოდნა მიეცა დანიელს და შთაგონებით ჩაიწერა ჩვენთვის, ჩვენთვის, რომელთაც ქვეყნიერების აღსასრული მოგვიწია.“ Review and Herald, February 8, 1881.

განმარტება, რომელიც გაბრიელს, „ზეცის მიერ დანიშნულ მაცნეს“, დანიელისთვის მოჰქონდა, იყო იმ განმარტების დასრულება, რომლის მიწოდებაც მან დანიელს მეცხრე თავში უკვე დაიწყო. მეთოდოლოგია „ხაზი ხაზზე“ მოითხოვს, რომ მეცხრე და მეთექვსმეტე თავების როგორც განმარტება, ისე მათთან დაკავშირებული გარემოებანი, ერთმანეთთან შევაჯეროთ, რათა წინასწარმეტყველური ილუსტრაცია სწორად განვყოთ. სწორედ ამ განმარტებაში უერთდება ერთმანეთს ულასა და ჰიდექელის მდინარეთა ხილვები.

დანიელმა იერემიასა და მოსეს წიგნებიდან გააცნობიერა, რომ ღვთის ხალხის ხსნა მოახლოებული იყო. ამით დანიელი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ღვთის ხალხს, რომელსაც ესმის, რომ ღვთის ხალხის საბოლოო ხსნა მოახლოებულია. უკანასკნელი დღეების ეს ხალხი შეიცნობს, რომ სულიერად იყო გაფანტული, როგორც წარმოდგენილია დანიელის სახით, რომელიც გაფანტულ იქნა ბაბილონში სამოცდაათწლიანი ტყვეობის მონობაში. ამის შემდეგ ისინი გააცნობიერებენ, რომ მათ, დანიელის მსგავსად, უნდა გამოავლინონ პასუხი თავიანთ გაფანტულ მდგომარეობაზე, რომელიც შეესაბამება ლევანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში წარმოდგენილი „შვიდგზის“ საშუალების მოთხოვნას.

როდესაც დანიელით გამოხატული სიმდაბლის გამოცდილება, რომელსაც ლევანთა ოცდამეექვსე თავში წარმოდგენილი სამკურნალო საშუალება მოითხოვს, უკანასკნელ დღეებში გამოვლინდება, ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხი უკვე განსაზღვრული დროის განმავლობაში გლოვობდა. დროის ეს მონაკვეთი მთავრდება მაშინ, როდესაც მთავარანგელოზი მიქაელი ჩამოდის.

ჩვენ ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

და თქვენ წარწყმდებით წარმართთა შორის, და თქვენი მტრების ქვეყანა შეგჭამთ თქვენ. და ვინც თქვენგან დარჩებიან, დაჰკნებიან თავიანთი ურჯულოების გამო თქვენი მტრების ქვეყნებში; და თავიანთ მამათა ურჯულობათა გამოც მათთან ერთად დაჰკნებიან. თუ აღიარებენ თავიანთ ურჯულოებას და თავიანთ მამათა ურჯულოებას, თავიანთ დანაშაულთან ერთად, რომლითაც შემცოდეს მე, და იმასაც, რომ ჩემს წინააღმდეგ იარეს; და რომ მეც მათ წინააღმდეგ ვიარე და მათი მტრების ქვეყანაში შევიყვანე ისინი; თუ მაშინ დაიმდაბლებს მათი წინადაუცვეთელი გული და თუ მაშინ მიიღებენ თავიანთი ურჯულოების სასჯელს: მაშინ გავიხსენებ ჩემს აღთქმას იაკობთან, და ასევე ჩემს აღთქმას ისაკთან, და ასევე ჩემს აღთქმას აბრაამთან გავიხსენებ; და ქვეყანასაც გავიხსენებ. ქვეყანაც მათგან მიტოვებული იქნება და დატკბება თავისი შაბათებით, ვიდრე გაპარტახებული იქნება მათ გარეშე; და ისინი მიიღებენ თავიანთი ურჯულოების სასჯელს, რადგან, სწორედ იმიტომ, რომ შეიძულეს ჩემი სამართალნი და მათმა სულმა შეიძაგა ჩემი წესები. და მაინც, ყოველივე ამის მიუხედავად, როცა ისინი თავიანთი მტრების ქვეყანაში იქნებიან, არ მოვიშორებ მათ და არ შევიძულებ მათ, რათა სრულიად მოვსპო ისინი და დავარდვიო მათთან ჩემი აღთქმა; რადგან მე ვარ უფალი, მათი ღმერთი. არამედ მათი გულისათვის გავიხსენებ მათი წინაპრების აღთქმას, რომლებიც ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოვიყვანე წარმართთა თვალწინ, რათა მათი ღმერთი ვყოფილიყავი: მე ვარ უფალი. ლევანნი 26:38–45.